

prima instanță: T. Andronic
instanța de apel: I. Cimpoi, N. Simciuc, N. Craiu

dosarul nr. 2ra-308/16

DECIZIE

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Constantin Slivciuc și Serghei Slivciuc
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serghei
Slivciuc și Constantin Slivciuc împotriva lui Valerian Slivciuc, Liubov Slivciuc și
Primăria satului Vorniceni cu privire la declararea nulității contractului de donație
și a actului de proprietate

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 prin care a
fost admis apelul declarat de Liubov Slivciuc, casată hotărârea Judecătoriei
Strășeni din 22 mai 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 18 februarie 2014, Serghei Slivciuc și Constantin Slivciuc au depus
cerere de chemare în judecată împotriva lui Valerian Slivciuc, Liubov Slivciuc și
Primăria satului Vorniceni cu privire la declararea nulității contractului de donație
și a actului de proprietate.

În motivarea acțiunii au indicat că sunt frați cu Valerian Slivciuc, iar Liubov
Slivciuc este mama lor.

Susțin că toți au locuit în imobilul situat în satul Vorniceni, str. Ștefan cel
Mare, 62. Ulterior, Serghei și Valerian au creat familii și au plecat din acest imobil
cu excepția lui Constantin Slivciuc.

Indică că lotul cu destinația construcție situat în satul Vorniceni, str. Ștefan
cel Mare, 62, a aparținut cu drept de folosință bunicii lor Nina Moraru, decedată la
01 martie 1990, care deținea dreptul de proprietate asupra casei cu suprafață de
80,1 m² construită în anul 1940, fapt confirmat prin extrasul din Registrul de

evidență a gospodăriilor nr. 4, contul personal 360 și extrasul din Registrul de conturi a gospodăriilor pe anii 1967-1970, 1980-1982.

Invocă că pe același lot a fost construită casa părintească cu suprafața de 140,8 m², fapt confirmat prin extrasul de evidență a gospodăriilor nr. 4, contul personal 361.

Menționează că după decesul bunicii în gospodărie a rămas să trăiască mama lor Liubov Slivciuc, sora Zinaida Slivciuc cu familia și Constantin Slivciuc.

Susțin că la 07 septembrie 1990, Primăria satului Vorniceni i-a eliberat lui Liubov Slivciuc, certificatul nr. 1304 prin care se adeverește că imobilul cu suprafață de 80,1 m², casa bunicii și imobilul cu suprafața de 140,8 m², casa construită de părinți, ambele amplasate pe terenul cu suprafața cu 0, 1258 ha aparțin ei, ce a servit temei de înregistrare a dreptului de proprietate la ÎS „Cadastru”.

Invocă că aveau acces la imobil și la data de 16 octombrie 2013 în sertarul unui dulap au depistat testamentul din 21 aprilie 1988 semnat de defuncta Nina Moraru, care a testat toată averea ei în cote părți egale lui Serghei Slivciuc și Constantin Slivciuc.

Relatează că în scopul verificării dacă nu a fost eliberat un alt testament de către bunica sa, au apelat la Serviciul de Arhivă a Ministerului Justiției, care la 28 noiembrie 2013 prin răspunsul nr. 15/177 a confirmat că testamentul din 21 aprilie 1988 nu a fost revocat având efecte juridice.

Susțin că în atare circumstanțe a depistat că mama lor, Liubov Slivciuc a obținut ilegal certificatul nr. 1304 din 07 septembrie 1990 după decesul proprietarei Nina Moraru, ce confirmă că casa cu 80,1 m² le aparține.

Invocă că la 21 decembrie 2009, Liubov Slivciuc a obținut titlul deținătorului de teren pe lotul aferent construcției care la 16 iunie 2010 a înregistrat bunurile la ÎS „Cadastru” și le-a donat lui Valerian Slivciuc.

Indică că constatând un șir de ilegalități s-au adresat cu o cerere la Inspectoratul de Poliție Strășeni, pentru a fi verificate circumstanțele înscrierii dreptului de proprietate în mod ilegal pe numele lui Liubov Slivciuc.

Susțin că la 23 ianuarie 2014, a fost emisă o ordonanță a Procuraturii Strășeni cu privire la neînceperea urmăririi penale.

Afirmă că Liubov Slivciuc, fiind fiica Ninei Moraru cunoștea cu bună știință, despre faptul că imobilul cu suprafață de 80,1 m² aparținea bunicii și nu putea înregistra dreptul de proprietate asupra bunului în lipsa unui act juridic. În același timp s-a constatat că Primăria satului Vorniceni ilegal a comasat contul nr. 360 deschis pe numele Ninei Moraru cu contul nr. 361 deschis pe numele lui Liubov Slivciuc și a eliberat certificatul nr. 1304 din 07 septembrie 1990 ilegal. Ulterior Liubov Slivciuc a privatizat ilegal și lotul de pământ aferent ambelor imobile. Datorită acțiunilor ilegale descrise consideră posibil anularea actelor și aducerea părților la poziția inițială.

Invocă că despre încălcarea dreptului la moștenire testamentară a aflat numai la data de 16 octombrie 2013, din testamentul găsit, astfel consideră că termenul de prescripție pentru apărarea dreptului încălcat curge din această dată.

Își întemeiază pretențiile în baza prevederilor art.220 alin. (2), 221 alin. (2), 228 Codul civil, art. 6, 85, 166, 175 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, declararea nulității contractului de donație nr. 3577 din 18 aprilie 2011 în partea donării lotului de teren cu suprafața de 0,1258 ha cu numărul cadastral 8042208.119, casa de locuit cu suprafața de 84,1 m² numărul cadastral 8042208.119.01 imobilele situate în r-nul Strășeni, satul Vorniceni, str. Ștefan cel Mare, 62, încheiat între Liubov Slivciuc și Valerian Slivciuc cu aducerea părților la poziția inițială, anularea certificatului nr. 1304 din 07 septembrie 1990 eliberat de Primăria satului Vorniceni, r-ul Strășeni în partea confirmării dreptului de proprietate asupra casei cu suprafața de 84,1 m² a lui Liubov Slivciuc ce a servit temei de înregistrare a dreptului de proprietate a ultimei la ÎS „Cadastru”, anularea titlului deținătorului de teren nr. 779 din 21 decembrie 2009 eliberat lui Liubov Slivciuc ca ilegal, radierea din Registrul bunurilor imobile înscrisul dreptului de proprietate pe numele lui Valerian Slivciuc și Liubov Slivciuc asupra bunurilor imobile numărul cadastral 8042208.119 și 8042208.119.01, recunoașterea dreptului de proprietate după Serghei Slivciuc și Constantin Slivciuc asupra imobilului cu suprafața de 84,1 m², situat în r-nul Strășeni, satul Vorniceni, str. Ștefan cel Mare, 62, numărul cadastral 8042208.119.01 în cote părți ideale a câte ½ ca urmare a acceptării succesiunii testamentare, după decesul lui Nina Moraru.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 22 mai 2015 a fost declarat nul contractul de donație nr. 3577 din 18 aprilie 2011, în partea prin care a fost donată casa de locuit cu suprafața de 84,1 m² cu numărul cadastral 8042208.119.01 și lotul de teren cu suprafața de 0,1258 ha, cu numărul cadastral 8042208.119, situate în r-nul Strășeni, satul Vorniceni, str. Ștefan cel Mare, 62, încheiat între Liubov Slivciuc și Valerian Slivciuc cu aducerea părților la poziția inițială, declarat nul certificatul nr. 1304 din 07 septembrie 1990 eliberat de Primăria satului Vorniceni din r-nul Strășeni pe numele lui Liubov Slivciuc, ce atestă dreptul de proprietate a acesteia asupra casei de locuit cu suprafața de 84,1 m² cu numărul cadastral 8042208.119.01, titlul dreptului deținătorului de teren nr. 779 din 21 decembrie 2009 eliberat pe numele lui Liubov Slivciuc, recunoscut dreptul de proprietate în cote părți ideale a câte ½ cotă parte a reclamanților Serghei Slivciuc, și Constantin Slivciuc, asupra casei de locuit cu suprafața de 84,1 m², cu numărul cadastral 8042208.119.01, situată în r-nul Strășeni, satul Vorniceni, str. Ștefan cel Mare, 62.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat de Liubov Slivciuc, casată hotărârea Judecătoriei Strășeni din 22 mai 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Serghei Slivciuc și Constantin Slivciuc împotriva lui Valerian Slivciuc și Liubov Slivciuc, intervenient accesoriu Primăria satului Vorniceni, r-nul Strășeni cu privire la declararea nulității contractului de donație nr. 3577 din 18 aprilie 2011 privind donația terenului cu suprafață de 0,1258 ha, cu numărul cadastral 804220.119 și casa de locuit cu suprafața de 84,1 m², cu numărul cadastral 8042208.119.01, situate în r-nul Strășeni, satul Vorniceni, str. Ștefan cel Mare, 62, anularea certificatului nr. 1304 din 07 septembrie 1990,

eliberat de Primăria satului Vorniceni, r-nul Strășeni, anularea ca ilegal a titlului dreptului deținătorului de teren nr. 779 din 21 decembrie 2009, eliberat pe numele lui Liubov Slivciuc, a recunoaște dreptul de proprietate pe cote părți ideale a câte $\frac{1}{2}$ cotă a lui Serghei Slivciuc și Constantin Slivciuc asupra casei de locuit cu suprafața de 84,1 m² cu numărul cadastral 8042208.119.01, situată în r-nul Strășeni, satul Vorniceni, str. Ștefan cel Mare, 62.

La 14 decembrie 2015, Constantin Slivciuc și Serghei Slivciuc au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 29 octombrie 2015 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia contestată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Consideră că instanța de apel nu a apreciat probatoriul în corespundere cu prevederile art. 373 alin. (2-5) CPC și nu a verificat corespunzător circumstanțele cauzei în coraport cu rapoartele juridice stabilite în speță ce au importanță pentru soluționarea corectă a pricinii.

Susțin că instanța de apel a făcut o abordare greșită că instanța de fond nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, concluziile instanței de fond fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii și a aplicat eronat normele materiale.

Indică că instanța de apel referindu-se la prevederile art. 321 alin. (2) Cod civil, care stipulează că dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile se dobândește la data înscrierii în Registrul bunurilor imobile le aplică eronat speței, ori din circumstanțele de fapt stabilite la examinare s-a constatat că intimații pretind la un bun imobil, care are un alt proprietar, referindu-se la necesitatea respectării dreptului la moștenirea testamentară a lor. Nulitatea actelor juridice se referă și la proprietatea asupra terenului cu numărul cadastral 8042208.119 cu suprafața de 0,1258 ha ce s-a datorat ca urmare a comasării conturilor lui Nina Moraru și Liubov Slivciuc, ilegal și ca urmare a eliberării certificatului nr. 1304 din 07 septembrie 1990 ilegal, ce a servit temei de înregistrare a dreptului de proprietate la ÎS „Cadastru” pe numele lui Liubov Slivciuc.

Invocă că instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare actelor de proprietate ale Ninei Moraru, extraselor din cartea gospodăriilor ce confirmă dreptul de proprietate asupra imobilului cu suprafață de 84, 1 m² cu terenul aferent construcției, având modul de folosință a terenului.

Susțin că adeverința nr. 271 din 10 septembrie 1990 la care se referă instanța de apel precum că dreptul de proprietate asupra casei cu suprafață de 84,1 m² ar fi aparținut pe cote-părți Ninei Moraru și lui Liubov Slivciuc, câte $\frac{1}{2}$, nu produce efecte juridice, deoarece adeverința respectivă este datată cu 10 septembrie 1990, fiind vizibil că înscrierea ca coproprietari a Ninei Moraru și Liubov Slivciuc este efectuată cu două pixuri diferite, nefiind stabilit proveniența celui de al doilea înscris.

Menționează că conform registrului alfabetic a proceselor succesoriale cu indicii 2-9 pe perioada anilor 1986-1993 și a opisului alfabetic a dosarelor

succesorale pe anii 1994-1998, ținut de Biroul Notarial de Stat din or. Strășeni, după decesul Ninei Moraru nu a fost deschisă procedura succesorala.

Indică că instanța de apel nu a dat o apreciere înscrisului eliberat de Ministerul Justiției din 28 noiembrie 2013 din care rezultă că testamentul din 21 aprilie 1988 nu a suferit modificări producând efecte juridice, iar din informația Registrului de evidență a gospodăriilor nr. 4 contul nr. 360, dreptul de proprietate asupra imobilului cu suprafața de 84,1 m² este înscris numai după Nina Moraru.

Susțin că instanța de apel greșit concluzionează că moștenitorii testamentari a Ninei Moraru nu și-au exercitat dreptul la moștenire testamentară, fiind constatat că Constantin Slivciuc tot timpul a locuit în casă, iar Serghei Slivciuc are depusă cerere în Judecătoria Strășeni.

Invocă că instanța de apel interpretează eronat și prevederile art. 320 alin. (2) Cod civil, care specifică că dreptul de proprietate poate fi obținut și în baza hotărâri judecătorești, deoarece pornind de la faptul că la momentul aflării despre existența testamentului, acesta era înscris pe numele lui Valerian Slivciuc, nu era posibil de a realiza dreptul la moștenirea testamentară a subsemnaților, decât prin anularea dreptului de proprietate obținut de Liubov Slivciuc și Valerian Slivciuc.

Menționează că testamentul din 21 aprilie 1988 nu poate fi ignorat, deoarece urmează a fi respectată voința testatorului în conformitate cu prevederile legale urmând a atenționa că partea intimată nu a avut careva cerințe de declararea nulității testamentului, iar afirmațiile că Constantin Slivciuc și Serghei Slivciuc au știut despre existența lui, încă la data întocmirii este declarativă, nefiind probată prin nimic. Dimpotrivă Liubov Slivciuc susținând că a cunoscut despre existența testamentului nu putea acționa la operarea modificărilor în Registrele gospodăriilor și primirea certificatului nr. 1304 intenționat ignorând voința testatorului și lezând drepturile la moștenire testamentară a lui Serghei Slivciuc și Constantin Slivciuc.

La 21 ianuarie 2016, Liubov Slivciuc a depus referință la cererea de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost recepționată de către Constantin Slivciuc la 16 noiembrie 2015, fapt confirmat prin recipisă anexată la materialele cauzei (f. d. 202, vol. I).

Prin urmare, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au depus recursul la 14 decembrie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de

apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum rezultă din materialele pricinii, prima instanță fiind investită cu judecarea cererii de chemare în judecată a lui Serghei Slivciuc și Constantin Slivciuc împotriva lui Valerian Slivciuc și Liubov Slivciuc, a constatat temeinicia acestea și admitând-o, a declarat nul contractul de donație nr. 3577 din 18 aprilie 2011, în partea prin care a fost donată casa de locuit cu suprafața de 84,1 m² cu numărul cadastral 8042208.119.01 și lotul de teren cu suprafața de 0,1258 ha, cu numărul cadastral 8042208.119, situate în r-nul Strășeni, satul Vorniceni, str. Ștefan cel Mare, 62, încheiat între Liubov Slivciuc și Valerian Slivciuc cu aducerea părților la poziția inițială, declarat nul certificatul nr. 1304 din 07 septembrie 1990 eliberat de Primăria satului Vorniceni din r-nul Strășeni pe numele lui Liubov Slivciuc, ce atestă dreptul de proprietate a acesteia asupra casei de locuit cu suprafața de 84,1 m² cu numărul cadastral 8042208.119.01, titlul dreptului deținătorului de teren nr. 779 din 21 decembrie 2009 eliberat pe numele lui Liubov Slivciuc, recunoscute dreptul de proprietate în cote părți ideale a câte ½ cotă parte a reclamantilor Serghei Slivciuc și Constantin Slivciuc, asupra casei de locuit cu suprafața de 84,1 m², cu numărul cadastral 8042208.119.01, situată în r-nul Strășeni, satul Vorniceni, str. Ștefan cel Mare, 62.

Instanța de apel, judecând apelul declarat de Liubov Slivciuc, l-a admis și, casând hotărârea primei instanțe, a adoptat o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă integral.

Potrivit art. 138 alin. (4) CPC, care reglementează prezentarea înscrisurilor în instanța de judecată, înscrisul se depune în original sau în copie autenticată în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului. *Înscrisul se depune în original când, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanțele pricinii trebuie confirmate numai cu documente în original sau când copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum și în alte cazuri când instanța consideră necesară prezentarea originalului.*

În speță, prin prisma normei enunțate, se constată că, deși ca temei de înaintare a prezentei cereri de chemare în judecată și solicitarea declarării nulității contractului de donație nr. 3577 din 18 aprilie 2011, anularea certificatului nr. 1304 din 07 septembrie 1990 eliberat de Primăria satului Vorniceni, r-nul Strășeni, anularea ca ilegal a titlului dreptului deținătorului de teren nr. 779 din 21 decembrie 2009 eliberat pe numele lui Liubov Slivciuc, recunoașterea dreptul de proprietate pe cote părți ideale a câte ½ cotă a lui Serghei Slivciuc și Constantin Slivciuc asupra casei de locuit cu suprafața de 84,1 m² cu numărul cadastral 8042208.119.01, situată în r-nul Strășeni, satul Vorniceni, str. Ștefan cel Mare, 62, a fost invocată existența testamentului nr. 1-169 din 21 aprilie 1988 potrivit căruia Nina Moraru a testat toată averea sa lui Serghei Slivciuc și Constantin Slivciuc, la materialele dosarului nu se regăsește originalul acestui testament, fiind anexată doar o xerocopie a acestui act, care, deși întru certificare, ar avea aplicate careva ștampile, acestea sunt ilizibile (f. d. 66 vol. 1).

Mai mult că nici din procesul-verbal al ședințelor de judecată a primei instanțe și a instanței de apel nu rezultă că originalul testamentului contestat ar fi fost examinat de către instanța de judecată.

Or, întru examinarea corectă a litigiului, originalul testamentului urma a fi prezentat și examinat de instanța de judecată în mod obligatoriu.

Pe de altă parte, instanța de recurs constată ca neînțeleasă reținerea instanței de apel, la adoptarea deciziei contestate, în sensul că simplul fapt a deținerii de către Serghei Slivciuc și Constantin Slivciuc la moment a unui testament nu le dă dreptul acestora de a pretinde la recunoașterea de către instanța de judecată a dreptului lor de proprietate asupra bunului imobil.

Ori potrivit art. 1449 alin. (1) Cod civil, testamentul este un act juridic solemn, unilateral, revocabil și personal prin care testatorul dispune cu titlu gratuit, pentru momentul încetării sale din viață, de toate bunurile sale sau de o parte din ele.

Astfel, testamentul este un act juridic special, prin care persoana, numită testator își realizează dreptul de dispoziție pentru cauză de moarte cu privire la patrimoniul său.

La caz, instanța de recurs constată ca lipsită de certitudine și reținerea instanței de apel precum că după ce au aflat despre testament, reclamantii nu și-au exercitat dreptul de a fi recunoscuți în calitate de moștenitori testamentari și, în situația în care aceștia nu dețin calitatea de moștenitori testamentari sau legali, ei nu dețin un interes legitim de a pretinde anularea actelor juridice, în sensul art. 218 alin. (1) Cod civil.

Pe când, anume prin prezenta cerere de chemare în judecată Serghei Slivciuc și Constantin Slivciuc au solicitat repunerea în dreptul lor de moștenitori testamentari, fiind depășită deja faza acceptării moștenirii la notar, la moment existând un litigiu de drept.

Ca urmare, este evident că decizia instanței de apel este una nemotivată, concluziile fiind expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator anexat la dosar, precum normele de drept ce reglementează acest aspect.

Or, prin prisma prevederilor art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel urma să verifice, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

La fel, prin prisma normei enunțate, instanța de apel trebuia să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

În contextul dat, instanța de recurs reține că cele descrise incontestabil indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs țină să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Distinct de cele mai sus arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Constantin Slivciuc și Serghei Slivciuc.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serghei Slivciuc și Constantin Slivciuc împotriva lui Valerian Slivciuc, Liubov Slivciuc și Primăria satului Vorniceni cu privire la declararea nulității contractului de donație și a actului de proprietate, cu restituirea pricinii pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Ala Cobăneanu